

27. juni 2018

EM 2018/43

Hermed fremsættes følgende beslutningsforslag i henhold til § 33 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges, senest til EM2019, at fremlægge en redegørelse som, ved inddragelse af erfaringerne fra smykkekestensbranchen, afdækker hvilke strukturelle, herunder b.la. lovgivningsmæssige, barrierer der findes for eksisterende operatører i branchen, for indtræden i branchen samt for at småskalalicensindehavere kan udvikle deres virksomhed til at omsætte større værdier og øge antallet af ansatte. Redegørelsen skal indeholde forslag til, hvorledes sådanne erkendte barrierer kan fjernes eller minimeres.

(Medlem af Inatsisartut Aqqaluaq B. Egede, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Vi ønsker og prioriterer at udvikle både stor og små virksomheder her i landet. Det samme gælder også i forbindelse med udviklingen af smykkekestenserhverv her i landet. Selv om de enkelte virksomheder der beskæftiger sig med smykkesten ikke er store, så kan branchen spille en stor rolle i økonomien.

Fra Inuit Ataqatigiits side følger vi tæt de udviklingstiltag der sker ift. smykkestensområdet her i landet. Gennem forslag fra vores Inatsisartut medlem Peter Olsen til EM 2015 som lyder: “ Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges senest til FM 2016 at fremlægge en redegørelse om forskellige muligheder for certificering af grønlandske ædelsten”.

“ Redegørelse om certificering af grønlandske smykkesten og stenfigurer”, der er udkommet i 2017, blev det belyst, at et sådant tiltag ville komme produktionen og producenterne til gode. Selve rapporten er et godt tiltag og at der er behov for denne. Gennem nærværende forslag vil jeg gerne bane vejen for, en opfølgning på de allerede gennemførte, gode og relevante, initiativer. Mit ønske er, at vi afdækker, hvordan vi kan fremme økonomisk og handelsmæssig fremgang inden for smykkestensområdet. Hvilke skridt og veje, der er nødvendige for, at vi kan få endnu mere ud af smykkestensproduktionen her i landet? Jeg mener helt klart, at der er behov for at bane vejen for et sådant tiltag. Såfremt vi kan have gavn af mineraludvindingstiltagene her i landet, er vi nød til at involvere herboende i endnu højere grad, hvilket betyder at vi i højere grad udvikler vores viden og

erfaringer indenfor råstofbranchen. Dette er jeg ikke et øjeblik i tvivl om har de ansvarlige politikeres interesse og lysten til at gøre noget ved.

Jeg forestiller mig, at der gennem en 5 – 10 årig politisk plan for smykkekestensområdet, kan findes veje til fortsat udvikling inden for området og at dette selvfølgelig sker i samarbejde med smykkekestensfolk samt kommunerne.

Den ønskede redegørelse skal bl.a. belyse, hvilke muligheder i lovgivningen inden for området kan udvikle, således de småskala indehavere kan udvikle sig til større virksomheder, da disse muligheder er efterlyst af smykkestenfolk. Vi har ude i verden set, at selv om et smykkekestensvirksomhed kun kan have en enkelt medarbejder, er virksomhedens lønsomhed bedre end de store firmaers. Derfor skal vi ikke betragte virksomheder der producerer smykkesten som små virksomheder. For branchen kan for en stor betydning for vort lands økonomi.

Redegørelsen bør desuden belyse:

- Hvilke forhindringer møder smykkesten licens indehavere og hvilke forhindringer er der for at opstarte smykkekestensvirksomhed?
- Hvordan kan vi som folkevalgte medvirke til at skabe sikre lovgivningsmæssige rammer for smykkekestensbranchen?
- Hvordan kan Naalakkersuisut og departementerne forbedre servicen til smykkekestensvirksomheder? Hvordan kan alle aktører bedre til at samarbejde?

En ting er sikkert og det er at uanset hvilke besvarelser Naalakkersuisut, Inatsisartut og de enkelte partier fremkommer med, ligger den sande besvarelse inden for smykkekestensbranchen. Derfor skal vi lytte til dem og bl.a. være med til at bane vej for disse.

Formålet er, at de folkevalgte, smykkekestensproducenterne og alle det offentlige service afsøger mål om mulige samarbejdsemner for at forbedre servicen. Fællesforståelse og fælles mål vil skabe gode udviklingsresultater for os alle. Det er netop det vi mangler.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Som nævnt foreligger der allerede en del relevant viden på området, Redegørelsen om samfundsmæssige perspektiver fra 2015, certifieringsredegørelsen fra 2017, men ikke mindst smykkekestensseminarer afholdt i 2016, vil udgøre et væsentligt grundlag for nærværende redegørelse.

Det er min forventning, at udarbejdelse af redegørelsen med inddragelse af erfaringer fra branchen, høring, tolkning m.v. vil medføre omkostninger på 1 til 2 AC årsværk a' 500.000. kr.

Økonomiske og administrative konsekvenser for det private:

Ingen

Økonomiske og administrative konsekvenser for borgerne:

Ingen